

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Ek/95/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124208474
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. et Mgr. Michala Lunterová Švandová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124208474.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO 35 792 752, v konaní zast. JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO 47 233 516, proti povinnej A. B., C. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt A. XXX, XXX XX A., v konaní zast. Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom, so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, IČO 42 312 230, o vymoženie sumy 753,31 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ing. Miroslava Pallera, exekútorový úrad so sídlom Jesenského 61, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO 37 817 884, pod spisovou značkou 127EX 60/24, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydanému dňa 03. 06. 2024 pod spisovou značkou 42Ek/95/2024, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydané dňa 03. 06. 2024 pod spisovou značkou 42Ek/95/2024 zrušuje a vec vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica, uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom dňa 03. 06. 2024 pod spisovou značkou 42Ek/95/2024 o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyhovelo a tento zamietol, zároveň povinnej uložil povinnosť nahradiť oprávnenému trovy exekúcie vo výške 94,72 Eur.

2. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučných titulov, ktorými je v celom rozsahu viazaný a nie je oprávnený exekučné tituly zrušovať, meniť ani preskúmať vecnú správnosť exekučných titulov. Vyšší súdny úradník tiež uviedol, že v prípade pasívneho správania účastníka nachádzacieho konania nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. K tvrdeniam povinnej o porušení ustanovení všeobecných právnych predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa a nepreskúmania spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovským súdom vyšší súdny úradník uviedol, že tieto nemôžu, bez dôkazov produkovaných povinnou obstať. Vyšší súdny úradník k tvrdeniam povinnej o nevykonateľnosti exekučného titulu uviedol, že rozhodcovský súd je ex offo povinný preskúmať jednak svoju právomoc a jednak spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu.

3. Povinná doručila súdu dňa 17. 06. 2024 sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, v ktorej uviedla, že exekučný súd je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučných titulov a s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 382/2022 zo dňa 15. 12. 2022 tvrdila, že súd konajúci vyšším súdnym úradníkom dospel k nesprávnemu záveru o tom, že keďže rozhodcovská zmluva nebola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere ale bola spísaná na samostatnej listine a uzatvorenie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, bola povinnej zachovaná možnosť výberu medzi uzatvorením a neuzatvorením rozhodcovskej zmluvy. Povinná v spojitosti s uvedeným poukázala aj na ďalšie rozhodnutie Ústavného súdu SR, a to na nález sp. zn. IV. ÚS 364/2022 zo dňa 09. 03. 2023 a uviedla, že súd je, aj v exekučnom konaní, povinný spotrebiteľovi poskytovať efektívnu ochranu, keď exekučný súd je povinný skúmať existenciu

a platnosť rozhodcovskej zmluvy a právomoc rozhodcovského súdu a v prípade zistenia nedostatkov v uvedenom smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskej veci so zákonom. Ďalšou sťažnostnou námietkou povinnej bolo nedoručenie vyjadrenia oprávneného k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, z ktorého dôvodu povinná, až do spisania sťažnosti, nemala možnosť sa oboznámiť s obsahom vyjadrenia oprávneného a rozhodnutie exekučného súdu pre ňu bolo prekvapivé a podľa nej aj predčasne vydané. V spojitosti s uvedeným povinná poukázala na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 249/2012 zo dňa 18. 04. 2013. Povinná tak ako dôvody podania sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom uviedla nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, nedostatok materiálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a ich neskúmanie exekučným súdom a tiež nedostatok individuálneho dojednaní o zmluvnej pokute a o nákladoch rozhodcovského konania. Povinná tiež uviedla, že úver poskytnutý jej zo strany oprávneného je bezúročný a bezpoplatkový, pričom poukázala na to, že exekučný súd sa s uvedenými námietkami povinnej vo svojom uznesení zo dňa 03. 06. 2024 žiadnym spôsobom nevysporiadal a namietala nedoručenie vyjadrenia protistrany. V závere sťažnosti povinná uviedla, že táto smeruje aj proti výrokom o náhrade trov konania a trov exekúcie.

4. Podaním zo dňa 28. 06. 2024 sa k sťažnosti povinnej vyjadril oprávnený tak, že má za to, že dôvod na zastavenie exekúcie na základe povinnou namietaných skutočností daný nie je, pričom sa jedná o skutočnosti, ktoré povinná mohla a mala namietat v rozhodcovskom konaní, pričom toto svoje oprávnenie povinná nevyužila. Oprávnený tiež poukázal na to, že povinná svoj záväzok uznala tým, že v odpovedi na žalobu uviedla, že si je vedomá svojho dlhu a žiadala o povolenie splátok. K rozhodcovskej zmluve oprávnený, s poukazom na poučenie spotrebiteľa, uviedol, že túto považuje za individuálne dojednanú a zopakoval svoje tvrdenia o tom, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, o čom, okrem iného, podľa oprávneného svedčí aj tá skutočnosť, že dlžníkovi boli zmluva o revolvingovom úvere a rozhodcovská zmluva predložené na samostatných listinách a z ich označenia a obsahu vyplýva, že ide o dva samostatné, nezávisle uzatvárané úkony. Celkovo považoval oprávnený rozhodnutie exekučného súdu vydané vyšším súdnym úradníkom za správne a súdu navrhol sťažnosť oprávnenej zamietnuť.

5. Podľa § 202 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne, preto sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil vyššiemu súdneho úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 250 ods. 2 CSP).

12. Súd, po tom, ako sa oboznámil so sťažnosťou povinnej proti uzneseniu o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, ako aj s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie samotným a s celým obsahom súdneho spisu musel konštatovať, že vyšší súdny úradník sa nedostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami povinnej vznesenými v rámci návrhu na zastavenie exekúcie, resp. sa so všetkými podstatnými námietkami povinnej nevysporiadal.

13. Vyšší súdny úradník sa v uznesení o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie zaoberal námietkami povinnej spočívajúcimi v nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, materiálnej nevykonateľnosti rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu ako aj spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, neprijateľnými zmluvnými podmienkami a samostatne uzatvorenou rozhodcovskou zmluvou. Vyšší súdny úradník však v odôvodnení svojho uznesenia opomenul vysporiadať sa s námietkami povinnej spočívajúcimi v existencii nesúladu exekučného titulu (vo výrokovej časti exekučného titulu v ňom oprávnenému priznaného nároku), a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, keď povinná v návrhu na zastavenie exekúcie poukázala na to, že výrok exekučného titulu nekorešpondoval s návrhom na vykonanie exekúcie, keď oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie žiadal vymáhať nárok nad rámec exekučným titulom priznaných peňažných plnení uvedených vo výrokovej časti exekučného titulu, rovnako tak sa nevysporiadal s námietkami spojenými s nákladmi rozhodcovského konania a povinnou tvrdenou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru či ďalšími, povinnou tvrdenými, dôvodmi na zastavenie exekúcie.

14. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal s vyššie uvedenými námietkami povinnej, z ktorého dôvodu dospel súd konajúci o sťažnosti k záveru, že nápravu uvedeného stavu je možné dosiahnuť práve zrušením predmetného uznesenia a vrátením veci na nové konanie a rozhodnutie vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý toto uznesenie vydal.

15. V nadväznosti na vyššie uvedené súd rozhodujúci o sťažnosti podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica vydané dňa 03. 06. 2024 pod spisovou značkou 42Ek/95/2024 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Úlohou vyššieho súdneho úradníka bude opätovne rozhodnúť o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a v tomto rozhodnutí sa vysporiadať nie len s námietkou nedostatku právomoci či vykonateľnosťou rozhodcovského rozsudku, ale so všetkými tvrdeniami povinnej obsiahnutými v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 12. 02. 2024 v jeho celosti. Zároveň bude vyšší súdny úradník povinný pri svojom rozhodovaní zohľadniť relevantnú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít týkajúcu sa posudzovanej veci. Vyšší súdny úradník bude v novom rozhodnutí rozhodovať aj o trovách konania o návrhu na povinného na zastavenie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (